

José M^a. Martínez Pujadas va ser un dels pioners de la informàtica al nostre país, va descobrir aquesta nova forma de comunicació de ben jove i ja no hi ha deixat de treballar-hi: **“Quan vaig acabar el batxillerat i el preuniversitari, el pare em va dir que em posés a treballar i que escollís quins estudis volia fer. Vaig entrar a la Unitat Hermètica de Sabadell, una empresa que fabricava compressors de nevera i que utilitzava tecnologia puntera procedent dels Estats Units; també vaig començar a estudiar enginyeria electrònica.”** Així, a més de la universitat, l'empresa va convertir-se en la seva segona escola: **“Vaig treballar-hi gairebé deu anys, i allà em vaig iniciar en la informàtica. De primer, vam buscar ajuda al Centre de Càlcul de Sabadell i després ja vam anar fent el nostre propi muntatge fins a aconseguir consolidar un petit departament dedicat només a temes informàtics. El meu cap va ser qui em va embranchar en aquest tema, per la qual cosa li estic molt agraït. Em va dir que no deixés passar el temps i que em preparés a fons, perquè aquella era la tecnologia del futur.”**

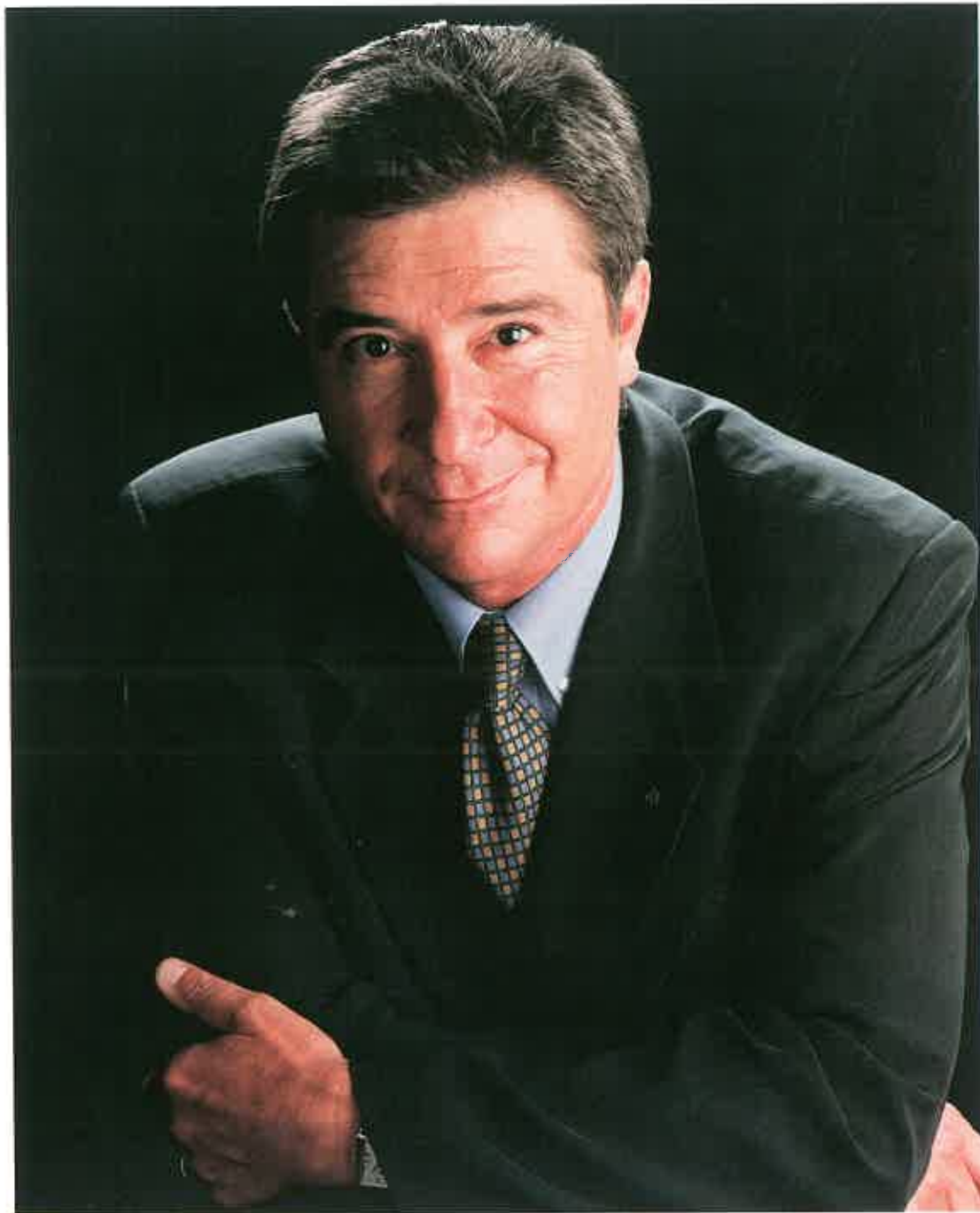
I ho van encertar de ple, perquè en José M^a. poc ha treballat realment com a enginyer electrònic: **“Em vaig trobar a gust en el tema informàtic i he continuat treballant-hi des d'aleshores.”** Quan va deixar aquella primera empresa, va entrar en el món de la distribució farmacèutica: **“Hi vaig estar un parell d'anys, però la firma va ser absorbida per un grup més gran i vaig decidir buscar una altra cosa. El 1976 vaig optar per incorporar-me a un grup tèxtil que volia informatitzar-se. Tenia empreses a Terrassa i a diversos punts de l'Estat. Vaig començar a formar un equip i vam muntar un Departament d'Informàtica que donava suport a tot el grup.”** Ell, d'altra banda, tenia ja altres càrrecs dins la firma i va plantejar-se crear una casa d'informàtica lligada al grup: **“Aleshores estava com a adjunt de gerència i vaig plantejar que muntar una empresa i donar servei a tercers seria una forma d'amortitzar costos. L'accionariat hi va estar d'acord. Es va afegir al projecte una persona que feia temps que treballava amb mi, Francesc Ortega, i vam crear Soft-Control.”** L'any 1986, doncs, una nova casa informàtica entrava al mercat dispostada a fer-se un lloc en l'assessorament empresarial. **“Vam anar creient i ens vam anar especialitzant. En aquest moment donem suport sobretot en el tema de fabricació i producció a les agències de publicitat i als mitjans de comunicació.”** Són dos sectors ben diferents, però que els permeten oferir un gran ventall de possibilitats: **“La filosofia que jo transmeto a l'equip és que es tracta de donar servei, un servei basat en una qualitat pel que fa a l'atenció. Volem que els nostres clients estiguin tranquils.”** Fins i tot els toca sovint fer de mitjancers entre els directius i la casa informàtica que els proveeix de maquinària i de software: **“Fem un seguiment de l'empresa, i això significa obligatòriament entrar dins la seva gestió. Es tracta d'assessorar-la sobre quina és la tecnologia que necessita i per això l'hem de conèixer molt bé.”** Però no tots els empresaris són prou conscients, encara, de la importància d'informatitzar-se correctament: **“Hi ha gent que pensa que tenir un ordinador per fer les factures ja és estar informatitzat, i el que haurien d'entendre és que el sistema**

ha de ser totalment integrat, que tota la gestió de la companyia ha de passar-hi.” L'edat de l'empresariat té força a veure amb aquests plantejaments: **“En vaig assessorar un que encara ho feia tot a mà, i el seu fill no volia incorporar-se a l'empresa si no estava informatitzada. Vaig haver de convèncer el pare que allò era el millor que podia fer, i que ho faríem amb una planificació gradual, perquè tots plegats ho poguessin pair de mica en mica.”** Aquestes atencions són, de ben segur, les que els clients més agraeixen.

A més d'estar al capdavant de Soft-Control, José M^a. Martínez és des de l'any 1992 l'assessor informàtic i telemàtic de la CECOT: **“Aquell mateix any, junt amb quatre o cinc empresaris més, el 1992 vaig crear l'Associació d'Empreses Informàtiques i Telemàtiques de Catalunya, de la qual ara sóc vicepresident, i en formem part més de 200 companyies.”** I una de les coses que el preocupa i pel que lluita des d'aquest càrrec és per acostar l'ensenyament a la realitat de l'empresa: **“No hi ha un lligam prou estret entre l'empresa i la formació universitària, potser perquè els formadors fa anys que s'han deslligat del món de l'empresa i viuen de lluny la realitat de l'empresariat català. Penso que això és el que s'ha de superar per aconseguir bons tècnics per al futur.”**

Ja fa un bon grapat d'anys que en José M^a. es va adonar que totes les companyies tenien el seu assessor fiscal i un advocat de confiança, però que a l'estranger també tenien assessors de moltes altres especialitats, entre elles la informàtica. Això el va fer pensar que el futur s'encarrilava cap aquí: **“Encara que una empresa tingui un Departament d'Informàtica, és gairebé impossible que aquelles persones puguin viure el dia a dia de l'evolució tecnològica, perquè si ho fessin, no treballarien. És gent que no pot veure tot l'entorn, i és aquí on entra la figura de l'assessor informàtic, és ell el qui ha d'estar al cas de tots els avenços i de com es podrien aplicar en aquella empresa per treure'n molt més suc.”**

Potser ha costat una mica, però el cert és que l'empresari ha arribat a entendre la importància del paper d'un assessor com José M^a. Martínez: **“A la CECOT ens arriben un gran nombre de trucades, i no per dir-nos que se'ls ha espatllat la disquetera, sinó per informar-se sobre nous sistemes de comunicació, nous programes i tot el que té a veure amb aquesta qüestió.”** De fet, darrerament les preguntes més habituals giren al voltant, per exemple, de la protecció de dades, de les línies ADSL, RSDI o del cable de fibra òptica: **“Amb el naixement de l'Agència de Protecció de Dades hi va haver una allau de trucades sobre el tema. Jo els assessoro informàticament sobre el que han de fer, però les lleis no són la meua especialitat, de manera que em vaig encarregar de fer venir una persona coneguda, magistrat i professor de dret penal, per tal que informés els empresaris sobre els seus drets i els seus deures en tot aquest tema.”** La pirateria també és un aspecte que preocupa els empresaris: **“Rebo força trucades al respecte, i jo els dic que han de ser legals en aquesta qüestió, que darrere d'un programa hi ha moltes hores de feina i una gran inversió. De totes maneres, també penso que el software és una mica massa car i que si fos més econòmic no hi hauria necessitat de piratejar-lo.”**

“La nostra filosofia és donar un servei basat en una qualitat pel que fa a l’atenció: volem que els clients estiguin tranquils”

José María Martínez - Terrassa (Vallès Occidental)